

Kedves Testvérek !

Az egyházi év végének olvasmányai arra is figyelmeztetnek, hogy lesz utolsó ítélet. Hogy a halogatás nem megoldás. Ahol nincs határidő, ahol nincsenek határvonalak, értékek sincsenek. Ahol hiányzik az egyértelmű különbségtétel jó és rossz, helyes vagy hasznos, helytelen vagy káros között, ott nincs szeretet. Csak magára hagyatottság, csak egy, mondhatnánk, minden mindegy állapot.

Ma Krisztust mint a világmindenség urát köszöntjük. Bármilyen furcsának is tűnhet, szükségünk van Krisztus uralmára. Mert ha nem Ő a király életünkben, akkor valakinek vagy valaminek a rabszolgáivá válunk.

2024. november 21-én az esti szentmisét követő elmélkedésen elhangzott „puncta” – k részletei :

Üdvözlégy kegyelemmel teljes.

45. b.) „Ne félj Mária”... mondja az angyal. Bizalmatlankodni jó, mert sokféle szellem jár ki-be az ember lelkében, s jónak látszik, ami rossz, s természetesnek, ami bűn, mert egyoldalúan nézzük, szuggesztiók alatt állunk. De mikor alázatos és erős vagy, akkor ne félj, hogy csalódot. Ez a lelkület kizárja a kapricot, a szeszélyt, az erőszakos, ösztönös lelket, ugyancsak kizárja a félelmet. Az Isten angyalával szemben légy bizalmas, mint Jákob; a sötétségével szemben bizalmatlan, mint Jób. Alázódjunk meg úgy bűnösségünk s gyarlóságunk fölött, hogy az Isten segélyére való tekintetből ugyanakkor bátrabbak, lelkesebbek legyünk. Ami az embert élettelené s gyávává teszi, az nem az Isten szelleme.

Emilio

Üdvözlégy kegyelemmel teljes

45. a.) Éva a paradicsomban találkozik a sötét angyallal, a Szent Szűzet szobájában keresi föl a világosság angyala. Az nem fél, ez óvatos és tartózkodó; ott a kígyó zörög, itt angyali szépség hódít mély tisztelettel. – Nézd a Szent Szűznek áhítatba merült arcát, harmatos, csillogó szemét; tekints lelkének elzárt kertjébe; szebb „paradisus” az, mint ahol a kíváncsi Éva áll; az Isten gyermekének mélysége és szépsége a léleknek alázata, okossága, igénytelensége, együgyűsége. E kedves vonásokat kópiázom, mikor az örvendetes olvasót imádkozom, elmerülök beléjük s átviszem lelkembe.

Schneider – Zay Ákos

Mária és Erzsébet.

53. a) „És beméne Zakariás házába s köszönté Erzsébetet. És lőn, amint hallotta Erzsébet Mária köszöntését, repese méhében a magzat, és betelék Erzsébet Szentlélekkel” (Luk. 1,40). Mint a nap kelte, olyan a Szent Szűz érkezése. Jön, siet, szíve dobog; a Magnificat már hangzik lelkében. Nézi lélekkel a kanyargó út szélén a virágot, az olajfát, a tamariszkust; most belép a házba s üdvözli Erzsébetet, – szava, mint az ezüstharang; ily édes üdvözet még nem hangzott Hebronban. E szózatból tisztul meg János, telik el Szentlélekkel Erzsébet. Ime az Isten illetei. Lelke tisztít s eltölt s a Szent Szűz által közli kegyelmeit; ő vezet közelebb Istenhez, hogy elteljünk s énekeljünk. De van ott valaki, aki még nem beszél, aki néma s félrevonultan áll; ez Zakariás, neki még nem jött meg ideje. – Az életnek csomói, nehézségei, árnyai a kegyelemben is megvannak s nem tűnnek el mindjárt. Néha már győzünk egy irányban, de más tekintetben még nyögünk. Tűrj és várj. Van homály a fény mellett, van némaság ének mellett; az ne zavarjon.

Vili János

Kedves Testvérek, 2025. január 30 – án, csütörtökön a 18.00 - i esti szentmisét követően imádkozunk együtt Prohászka atya sírjánál új papi hivatásokért.

Dicsértessék a Jézus Krisztus !

Vili János
Prohászka Egyházközség